ప్రచురణార్హమైన

భారతదేశ సర్వోన్నత న్యాయస్థానము

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి
క్రిమినల్ అప్పీల్ సంఖ్యలు.1051/2023
(స్పెషల్ లీవ్ పిటీషన్ (Crl.) నం. 10798/ 2022 నుండి ఉద్భవించింది)

ప్రమోద్ సింగ్లా ...అప్పీలుదారు(లు)

వర్సెస్

యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు. ...ప్రతివాది(లు)

తీర్పు

కృష్ణ మురారి, న్యాయమూర్తి.

అనుమతి మంజూరు చేయబడింది.

2. 03.11.2022 న న్యూఢిల్లీలోని ఢిల్లీ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు తుది ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ప్రస్తుత అప్పీల్ చేయబడింది , (ఇకపై దీనిని "హైకోర్టు" అని పిలుస్తారు) రిట్ పిటిషన్ (సిఆర్ఎల్ .) నెం.1205/2022 లో తన అభ్యర్థనను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో జాప్యం కారణంగా తనపై నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలనే అప్పీలుదారు అభ్యర్థన తిరస్కరించబడింది.

వాస్తవాలు

3. క్లుప్తంగా, ప్రస్తుత అప్పీలుకు సంబంధించిన వాస్తవాలు ఏమిటంటే , కొంతమంది చైనీయులు , తైవాన్ మరియు దక్షిణ కొరియా జాతీయులతో కూడిన సిండికేట్ కొంతమంది భారతీయ పౌరులతో కలిసి ఎలక్ట్రోప్లేటింగ్ / రీవర్కింగ్ మెషిన్ల యొక్క ట్రాన్స్ఫార్మర్లలో బంగారాన్ని దాచడం ద్వారా ఎయిర్

కార్గో ద్వారా భారతదేశంలోకి బంగారాన్ని స్మగ్లింగ్ చేసే ఆచరణలో ఉందని ప్రతి వాదికి వర్తమానం అందింది.

4. ఒక M/s హెల్తీ ఫ్యూచర్ లీడర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ పేరుతో భారతదేశానికి దిగుమతి అవుతున్నటివంటి ఒక కార్గో , న్యూఢిల్లీ విమానాశ్రయంలోని ఢిల్లీ కార్గో కాంప్లెక్స్ కు చేరుకునే అవకాశం ఉంది.

5. 18.11.2021, 19.11.2021 తేదీల్లో పైన పేర్కొన్న వర్తమానం ప్రకారం , ప్రతివాది నం. 4 అధికారులు, ఈ సరుకును పరిశీలించగా మార్కెట్లో రూ. 39,31,38,219/- విలువ కలిగిన 80.126 కిలోల 24 క్యారెట్ల విదేశీ మూల బంగారాన్ని 'ఈ', 'ఐ' ఆకారంలో ఉన్న ప్లేట్ల రూపంలో , స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

6. అప్పీలుదారు-నిందితుడు అనుమానితుడు కావడంతో , అతని దుకాణాన్ని DRI అధికారులు తనిఖీ చేయగా రూ. 2,64,44,680/- మార్కెట్ విలువ చేసే 5.409 కేజీల 7 బంగారు ముక్కలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

7. రెస్పాండెంట్ అథారిటీ కూడా , పైన పేర్కొన్న సిండికేట్కు చెందిన నాలుగు వేర్వేరు ప్రాంతాల్లో సోదాలు నిర్వహించి నలుగురు విదేశీయులకు వ్యతిరేకంగా బలమైన సాక్ష్యాధారాలు లభించడంతో వారిని అరెస్టు చేశారు.

8. 20.11.2021 న, అప్పీలుదారునితో పాటు సిండికేట్ యొక్క ఇతర సభ్యులను ప్రతివాది నెం.4 అథారిటీ అధికారులు అరెస్టు చేశారు , తరువాత వారిని న్యూఢిల్లీలోని పాటియాలా హౌస్ కోర్టు , CMM ముందు హాజరుపరిచారు మరియు తరువాత జ్యుడీషియల్ కస్టడీకి తరలించారు.

9. అప్పీలుదారు, CMM ముందు బెయిల్ కోసం దరఖాస్తు చేసుకోగా , 13.12.2021 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా ఆయనకు బెయిల్ మంజూరైంది.

10. 21.12.2021 నాటి నాలుగు వేర్వేరు ఉత్తర్వుల ద్వారా , ఈ నేరంలో నిందితులుగా ఉన్న నలుగురు విదేశీయులకు కూడా CMM బెయిల్ మంజూరు చేసింది, అంతేకాకుండా, 21.12.2021 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా , CMM సహ నిందితుడు భారత సంతతికి చెందిన నీరజ్ వర్ష్నేకు బెయిల్ మంజూరు చేసింది.

11. అప్పీలుదారు బెయిల్ పై విడుదలైన తరువాత , ప్రతి సోమవారం ఉదయం 11:00 గంటలకు DRI కార్యాలయంలో హాజరుకావాలని ఆదేశిస్తూ బెయిల్ ఉత్తర్వులో అదనపు షరతును చేర్చాలని DRI, హైకోర్టులో దరఖాస్తు దాఖలు చేసింది మరియు అది మంజూరు చేయబడింది.

12. 19.01.2022 న , DRI ప్రతివాది నెం.2 కు అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా COFEPOSA చట్టం కింద నిర్బంధ ఉత్తర్వు జారీ చేయాలని ప్రతిపాదన పంపింది , తరువాత ప్రతివాది నెం.2 నిర్బంధ అధికారి 01.02.2022 న అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా నిర్బంధ ఉత్తర్వులను జారీ చేశారు. ఆ తర్వాత 04.02.2022న DRI నిందితుడిని అరెస్టు చేసింది.

13. 24.02.2022 న ఢిల్లీ హైకోర్టులోని కేంద్ర సలహా మండలికి ఒక సూచన చేయబడింది , తరువాత, అప్పీలుదారు 02.03.2022 న ప్రతివాది నెం. 2 నిర్బంధ అథారిటీకి ఒక వినతి పత్రం పంపాడు, అది 15.03.2022 న తిరస్కరించబడింది.

14. ఈలోగా 10.03.2022న అప్పీలుదారు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వినతి పత్రం పంపగా , ఆ తర్వాత 04.04.2022న, అతను, సలహా మండలికి మరోసారి వినతిపత్రం అందజేశారు.

15. సలహా మండలి ముందు విచారణ 18.04.2022 న ముగిసింది మరియు 09.05.2022 న, సలహా మండలి సలహాపై , 60 రోజుల ఆలస్యం తరువాత కేంద్ర ప్రభుత్వం అభ్యర్థనను తిరస్కరించింది.

16. అప్పీలుదారు అతనిపై నిర్బంధ ఉత్తర్వును రద్దు చేయాలని కోరుతూ హైకోర్టులో రిట్ దాఖలు చేశాడు, 03.11.2022 నాటి ఆక్షేపిత ఉత్తర్వు ప్రకారం అది కూడా కొట్టివేయబడింది.

17. తరువాత, ఈ కోర్టు 05.01.2023 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా, అప్పీలుదారుని అతని తండ్రి మరణం కారణంగా మధ్యంతర ఉపశమనంగా కస్టడీ నుండి విడుదల చేసింది , తరువాత, అప్పీలుదారునిపై వ్యతిరేకంగా ఉన్న నిర్బంధ ఉత్తర్వు గడువు ముగియడంతో , అతను నిర్బంధం నుండి విడుదలయ్యాడు.

<u>అప్పీలుదారు ముందుకు తెచ్చిన వాదనలు</u>

18. అప్పీలుదారు తరపున న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ:

I. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 22(5) ప్రకారం, ముందస్తు నిర్బంధం కేసులలో నిర్బంధం చేసిన విజ్ఞాపనను వీలైనంత త్వరగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి మరియు ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో విపరీతమైన జాప్యం నిర్బంధ ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టడానికి సరిపోతుంది.

II. ఈ కోర్టు వెలువరించిన తీర్పుల పరంపరపై ఆధారపడి , సలహా మండలి సిఫారసు కోసం వేచి ఉండాల్సిన అవసరం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి లేదని , నిర్బంధ ప్రాతినిధ్యాన్ని నిర్ణయించడంలో స్వతంత్రంగా, జాప్యం లేకుండా వ్యవహరించాలని వాదించారు.

III. ఇంకా, **KM అబ్దుల్లా కున్హి & BL అబ్దుల్ ఖాదర్ v. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు ; మరియు అంకిత్ అశోక్ జలాన్ vs యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు** కేసులలో తీసుకున్న నిర్ణయాలను అప్పీలుదారు తరపు న ప్రముఖ న్యాయవాది వాదించారు , ఈ రెండూ రాజ్యాంగ ధర్మాసనం తీర్పులు , సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం వేచి ఉండాలని పేర్కొన్నవి , సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం వేచి ఉండాలని పేర్కొన్నవి , **పంకజ్ కుమార్ చక్రవర్తి మరియు ఇతరులు; మరియు జయనారాయణ్ సుకుల్ వర్సెస్ పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రం**కేసులలో ఈ కోర్టు యొక్క రాజ్యాంగ ధర్మాసనం తీర్పులకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయి మరియు స్పష్టమైన సంఘర్షణ కారణంగా , ఈ సమస్యను విస్తృత ధర్మాసనానికి అప్పగించాల్సిన అవసరం ఉంది.

IV. ముందస్తు నిర్బంధానికి కారణాలుగా అప్పీలుదారుకు ఇక్కడ సరఫరా చేసిన పత్రాలు అసంబద్ధమైనవని, చైనీస్ భాషలో ఉన్నాయని , అందువల్ల ఈ ప్రాతిపదికన కూడా అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా జారీ చేసిన నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలని కూడా వాదించారు.

ప్రతివాదులు ముందుకు తెచ్చిన వాదనలు

19. ప్రతివాదుల తరపున హాజరైన ప్రముఖ ASG, Mr. KM నటరాజ్ ఇలా వాదించారు:

I. అప్పీలుదారు వాదించినట్లుగా **పంకజ్ కేసు (సుప్ర), అశోక్ జలాన్ (సుప్ర)** కేసుల మధ్య పొంతన లేదు. అప్పీలుదారు తీసుకున్న నిర్ణయాలు నిరోధక నిర్బంధ చట్టం నేపథ్యంలో ఉన్నాయి, అయితే **అశోక్ జలాన్ కేసు (సుప్ర) మరియు అదుల్లా కుని కేసు (సుప్ర)** , COFEPOSA చట్టం నేపథ్యంలో ఉన్నాయి , మరియు **పంకజ్ కేసు (సుప్ర)** , COFEPOSA చట్టం నేపథ్యంలో కనిపిస్తే , అవి COFEPOSA చట్టంలో నిర్బంధ అథారిటీ మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మధ్య వ్యత్యాసం కారణంగా , రెండు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం తీర్పుల మధ్య ఎటువంటి ఘర్షణ లేదు.

II. **అశోక్ జలాన్ (సుప్రా)** కేసు ప్రకారం , నిర్బంధ అధికారం మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వం COFEPOSA చట్టం కింద ఒకదానికొకటి స్వతంత్రంగా ఉన్నందున , సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండాల్సిన అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వంపై ఉంది , అందువల్ల నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయడానికి 60 రోజుల ఆలస్యం సరిపోదు.

సమస్యలు

20. ఇరుపక్షాల న్యాయవాదులు లేవనెత్తిన పైన పేర్కొన్న వాదనల దృష్ట్యా, ఈ క్రింది మూడు అంశాలు మన పరిశీలనకు వస్తాయి.

I. **పంకజ్ కుమార్ కేసు (సుప్ర) మరియు అబ్దుల్లా కున్హి కేసు (సుప్ర)** మధ్య అసంబద్ధత ఉందా, అటువంటి ఘర్షణ ఉంటే, ఈ అంశాన్ని విస్తృత ధర్మాసనానికి పంపాలా?

II. ఈ కోర్టు యొక్క రెండు రాజ్యాంగ తీర్పుల మధ్య ఘర్షణ లేనట్లయితే , అప్పీలుదారు చేసిన అభ్యర్థనను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో 60 రోజుల జాప్యం కారణంగా నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయవచ్చా?

III. ఇందులో అప్పీలుదారుకు సమర్పించిన చైనీస్ భాషలో రాసిన అస్పష్టమైన పత్రాలు నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయడానికి సరిపోతాయా?

విశ్లేషణ

21. మేము రూపొందించిన సమస్యలతో వ్యవహరించే ముందు , భారతదేశంలో నివారణ నిర్బంధ చట్టాలు ఒక వలసవాద వారసత్వం మరియు దుర్వినియోగం మరియు దుర్వినియోగం చేయడానికి గొప్ప సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉన్నాయని గమనించడం చాలా ముఖ్యం. రాజ్యానికి నిరంకుశ అధికారాలను ప్రసాదించే సామర్థ్యం ఉన్న చట్టాలను అన్ని సందర్భాల్లోనూ చాలా విమర్శనాత్మకంగా పరిశీలించాలి, అరుదైన సందర్భాల్లో మాత్రమే ఉపయోగించాలి. ముందస్తు నిర్బంధం ఉన్న సందర్భాల్లో, అతను చేసిన నేరానికి కాకుండా , అతను చేయగలిగే సంభావ్య నేరానికి, న్యాయస్థానాలు ఎల్లప్పుడూ అనుమానాస్పద ప్రయోజనాన్ని నిర్బంధానికి అనుకూలంగా ఇవ్వాలి , మరియు విధానపరమైన సమ్మతిలో చిన్న పొరపాట్లు కూడా నిర్బంధానికి అనుకూలంగా ఉండాలి.

సమస్య 1 – పంకజ్ కుమార్ కేసుకు , అబ్దుల్లా కున్హి కేసుకు మధ్య పొంతన ఉందా , అలాంటి ఘర్షణ ఉంటే ఆ అంశాన్ని విస్తృత ధర్మాసనానికి నివేదించాలా?

22. ఈ ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి , అతని ప్రాతినిధ్యం పరంగా అతని ముందస్తు నిర్బంధానికి వ్యతిరేకంగా ఒక వ్యక్తికి లభించిన హక్కులను మనం మొదట విశదీకరించాలి. COFEPOSA చట్టం కింద ముందస్తు నిర్బంధం కేసుల్లో నిర్బంధ అథారిటీకి , ప్రభుత్వానికి, సలహా మండలికి వినతిపత్రం సమర్పించే హక్కు నిర్బంధకుడికి ఉంటుంది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 22(5) ప్రకారం వీలైనంత త్వరగా ఈ విజ్ఞప్తులను పరిష్కరించాలి. ఒకవేళ అభ్యర్థనను ప్రభుత్వం లేదా నిర్బంధ అధికారి ఆమోదించినట్లయితే , నిర్బంధకుడిని విడుదల చేస్తారు , అయితే, అభ్యర్థన తిరస్కరణకు గురైతే, నిర్బంధ కాలం కొనసాగుతుంది.

23. ప్రస్తుతం ఉన్న కేసులో, ముందస్తు నిర్బంధంలో ఉన్న అప్పీలుదారు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి, నిర్బంధ అథారిటీకి మరియు సలహా మండలికి వినతిపత్రం సమర్పించారు. అప్పీలుదారు అభ్యర్థనను త్వరితగతిన పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పటికీ, ప్రభుత్వం దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి 60 రోజుల సమయం తీసుకుంది. అప్పీలుదారు ప్రకారం, ఈ 60 రోజుల జాప్యం ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు ప్రాణాంతకం మరియు నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయడానికి తగిన కారణాలను ఏర్పరుస్తుంది.

24. అయితే 60 రోజుల జాప్యం పూర్తిగా సమంజసమేనని, ఎందుకంటే తీర్మానంపై నిర్ణయం తీసుకునే ముందు సలహా మండలి సలహా కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం వేచిచూడటం వల్లే ఇలా జరిగిందని కేంద్రం వాదిస్తోంది. ఈ సంఘర్షణ నేపథ్యంలో, కేంద్ర ప్రభుత్వం తన నిర్ణయానికి వచ్చే ముందు సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచిచూడక తప్పదా లేదా అనేది ప్రధానమైన ప్రశ్న. దీనికి సమాధానం ఇవ్వడానికి, అటువంటి పరిస్థితిలో ప్రభుత్వం, నిర్బంధ అధికారం మరియు నిర్బంధం యొక్క హక్కులు మరియు విధులను నిర్వచించే సంబంధిత కేసు చట్టాలను మనం పరిశీలించాలి.

25. **పంకజ్ కుమార్ కేసులో (సుప్రా)** అప్పీలుదారు లు నిరోధక నిర్బంధం చట్టం -1950 కింద తమపై జారీ చేసిన నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలని కోరుతూ సుప్రీంకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు, వారు చేసిన ప్రాతినిధ్యాన్ని కేవలం సలహా మండలికి పంపారు. సునిశిత పరిశీలన తర్వాత, ఈ కోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం, సలహా మండలి నుండి ప్రభుత్వం స్వతంత్రంగా వ్యవహరించాలని, సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండాల్సిన అవసరం ప్రభుత్వానికి లేదని పేర్కొంది. ఈ తీర్పులోని సంబంధిత పేరాగ్రాఫ్ లను ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాం.

> “ఎవరికి ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వాలి, ఎవరి ద్వారా వినతిపత్రం ఇవ్వాలి, ఎవరి ద్వారా చేసినప్పుడు దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలనే విషయాన్ని నిబంధన (5) సానుకూల భాషలో పేర్కొనలేదన్నది వాస్తవం. కానీ ఆ నిబంధనలోని "సాధ్యమైనంత త్వరగా"

మరియు "తొలి అవకాశం" అనే పదాలు స్పష్టంగా సూచిస్తున్నాయి మరియు అతని నిర్బంధం అనవసరమని చూపించడానికి వీలుగా వినతిపత్రం ఇవ్వడానికి అవకాశం కల్పించబడింది మరియు అటువంటి ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ఇతర అథారిటీ ఏదీ పేర్కొనబడనందున , అది ఎవరికి ఇవ్వబడుతుందో దానిని నిర్బంధించే అధికారం మాత్రమే పరిగణించబడుతుంది. నిబంధన (5) స్పష్టంగా చెప్పనప్పటికీ , నిర్బంధ అధికారి ఒక అభ్యర్థన చేయడానికి వీలైనంత త్వరగా అవకాశం ఇవ్వాలి మరియు అలా చేసినప్పుడు దాని ఉత్తర్వు తప్పుగా ఉందా లేదా అతన్ని నిర్బంధించడానికి వీలు కల్పించే చట్టానికి విరుద్ధంగా ఉందా అని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని దాని నిబంధనలను బట్టి తెలుస్తుంది. అబ్దుల్ కరీం కేసులో [అబ్దుల్ కరీమ్ v. స్టేట్ ఆఫ్ WB ., (1969) 1 SCC 433] ఇచ్చిన ఉదాహరణలు ఆర్టికల్ 22 లోని నిబంధన (5) ఆధారాలను సమర్పించడం మరియు ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వడానికి వీలైనంత త్వరగా అవకాశం ఇవ్వడం మాత్రమే కాకుండా , ఆ ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన బాధ్యతను కూడా కలిగి ఉందని చూపిస్తుంది. పొరపాటుననో, ఇతరత్రానో ఏ వ్యక్తినీ తప్పుగా అరెస్టు చేసి నిర్బంధించకుండా , ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ఏవైనా అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి సంబంధిత ప్రభుత్వానికి తగిన అవకాశాన్ని , చూపే అవకాశాన్ని నిర్బంధించబడిన వ్యక్తికి ఇవ్వడానికి అటువంటి బాధ్యత స్పష్టంగా కల్పించబడింది. సలహా మండలిని ఏర్పాటు చేసిన చోట అటువంటి వినతిపత్రాన్ని ప్రభుత్వం పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని , అటువంటి సందర్భాల్లో వినతిపత్రాన్ని బోర్డు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని, తగిన ప్రభుత్వం కాదని భావించినట్లయితే , నిబంధన (5) నిర్బంధ అథారిటీకి త్వరితగతిన అవకాశం కల్పించాలని ఆదేశించి ఉండేది కాదు. అలాంటప్పుడు అథారిటీ బోర్డు అభిప్రాయాన్ని తెలుసుకుని వినతిపత్రం ఇచ్చేందుకు అవకాశం కల్పించి , బోర్డుకు తెలియజేయాలనే మాటలు మరింత సముచితంగా ఉండేవి. అయితే నిర్బంధం 3 నెలల కంటే తక్కువగా ఉండి , బోర్డు అభిప్రాయం తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేని సందర్భాల్లో ఏమవుతుంది ? ఒకవేళ న్యాయవాదుల వాదన సరైనదే అయితే , అటువంటి కేసుల్లో ప్రాతినిధ్యాన్ని సంబంధిత ప్రభుత్వం లేదా బోర్డు పరిగణనలోకి తీసుకోనవసరం లేదు మరియు ప్రాతినిధ్య హక్కు మరియు అటువంటి ప్రాతినిధ్యం చేయడానికి సత్వర అవకాశం ఇవ్వడానికి సంబంధిత ప్రభుత్వం

యొక్క సంబంధిత బాధ్యతను పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. ప్రాతినిధ్యం వహించే అవకాశాన్ని కల్పించే బాధ్యతను విధించడంలో , నిబంధన (5) కేవలం 3 నెలలు లేదా అంతకంటే తక్కువ కాలం నిర్బంధ ఉత్తర్వులకు మరియు ఎక్కువ కాలానికి నిర్బంధ ఉత్తర్వులకు మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసాన్ని చూపదు. ఈ బాధ్యత రెండు రకాల ఆర్డర్లకు వర్తిస్తుంది. ప్రాతినిధ్యాన్ని మునుపటి తరగతి కేసులలో సంబంధిత ప్రభుత్వం మరియు రెండవ తరగతి కేసులలో బోర్డు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని ఈ క్లాజు చెప్పలేదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఆర్టికల్ 22లోని నిబంధనలు (4) మరియు (5) నుండి , సంబంధిత ప్రభుత్వంపై ద్వంద్వ బాధ్యత మరియు నిర్బంధుడికి అనుకూలంగా ద్వంద్వ హక్కు ఉందని స్పష్టమవుతుంది , (1) సంబంధిత ప్రభుత్వం పరిగణనలోకి తీసుకున్న నిర్బంధ కాలంతో సంబంధం లేకుండా అతని ప్రాతినిధ్యాన్ని కలిగి ఉండటం మరియు (2) బోర్డు తన తీర్పును ఇవ్వడానికి ముందు అభిప్రాయం పరిగణనలోకి తీసుకున్న కేసు పరిస్థితుల దృష్ట్యా మరోసారి ఆ ప్రాతినిధ్యాన్ని కలిగి ఉండటం. ఆ ప్రాతినిధ్యం దృష్ట్యా నిర్బంధానికి తగిన కారణం లేదని బోర్డు భావిస్తే ప్రభుత్వం నిర్బంధ ఉత్తర్వులను ఉపసంహరించుకుని, నిర్బంధుడికి స్వేచ్ఛనివ్వాలి. అందువల్ల, సంబంధిత చట్టం ప్రకారం ఈ ఉత్తర్వు తన అధికారానికి అనుగుణంగా ఉందో లేదో తెలుసుకోవడానికి ప్రభుత్వం ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది , అయితే నిర్బంధానికి తగిన కారణం ఉందా అనే కోణంలో బోర్డు అటువంటి ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. ఒక బోర్డును ఏర్పాటు చేయడానికి , ప్రాతినిధ్యాన్ని బోర్డుకు తెలియజేయడానికి మరియు అటువంటి అభిప్రాయాన్ని పొందడానికి వీలుగా ప్రాతినిధ్యాన్ని ఇతర మెటీరియల్స్ మధ్య బోర్డుకు తెలియజేయాల్సిన బాధ్యత కంటే ప్రాతినిధ్యం భిన్నమైనదని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సంబంధిత ప్రభుత్వం యొక్క బాధ్యత.

చట్టంలోని ఇతర నిబంధనలు ఈ నిర్ధారణకు బలం చేకూరుస్తున్నాయి. ఆర్టికల్ 22లోని నిబంధనలు (4), (5)లకు అనుగుణంగా , చట్టంలోని సెక్షన్ 7 నిర్బంధానికి సంబంధించిన కారణాలను నిర్బంధించిన తేదీ నుంచి ఐదు రోజుల్లోగా నిర్బంధానికి సంబంధించిన కారణాలను తెలియజేయాలని , సంబంధిత ప్రభుత్వానికి తన విజ్ఞాపనను సమర్పించడానికి వీలైనంత త్వరగా అవకాశం కల్పించాలని నిర్బంధ

అథారిటీని ఆదేశిస్తుంది. సెక్షన్ 8, 9 ప్రకారం నిర్బంధానికి గల కారణాలు, నిర్బంధుడికి ప్రాతినిధ్యం, నిర్బంధ ఉత్తర్వును ప్రభుత్వం కాకుండా ఒక అధికారి చేసే అధికారి నివేదికను నిర్బంధం చేసిన తేదీ నుంచి 30 రోజుల్లోగా సలహా మండలిని ఏర్పాటు చేయాలని సంబంధిత ప్రభుత్వాన్ని ఆదేశిస్తుంది. సెక్షన్ 7 కింద ఉన్న బాధ్యత, సెక్షన్ 8, 9 కింద ఉన్న బాధ్యతలకు చాలా భిన్నంగా ఉంటుంది. ఒకవేళ వినతిపత్రం ప్రభుత్వం పరిశీలనకు కాకుండా , బోర్డు వాదించినట్లుగా మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకుంటే , దానిని నేరుగా బోర్డుకు కాకుండా ప్రభుత్వానికి తెలియజేయాల్సిన అవసరం లేదు. ప్రభుత్వం కేవలం ఒక ప్రసార అథారిటీగా మాత్రమే ఉండాలనుకోలేదు లేదా ఆ ప్రాతినిధ్యంపై గట్టిగా కూర్చుని, అది ఏర్పడిన తరువాత బోర్డుకు పంపాలని ఆలోచించి ఉండకూడదు. ఈ ప్రాతినిధ్యాన్ని ప్రభుత్వం కాకుండా బోర్డు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి వస్తే ఆర్టికల్ 22 , సెక్షన్ 7లోని క్లాజ్ (5) , సెక్షన్ 7లోని ప్రామాణిక భాష అవసరం ఉండేది కాదు. సెక్షన్ 13 కూడా రాష్ట్ర న్యాయవాది వాదనకు సమాధానం ఇస్తుంది. ఆ సెక్షన్ కింద నిర్బంధ ఉత్తర్వులను ఉపసంహరించుకునే లేదా సవరించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉంటుంది. ప్రభుత్వం తనకు చేసిన విజ్ఞాపనపై , ప్రశ్నార్థకమైన ఉత్తర్వులను సవరించాలని లేదా రద్దు చేయాలని భావించినప్పుడు తగిన చర్యలు తీసుకోవడానికి వీలుగా ఆ అధికారం కల్పించబడింది. సెక్షన్ 7 కింద ఇచ్చిన ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా తగిన ప్రభుత్వం సెక్షన్ 13 కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయాలనేది పార్లమెంటు ఉద్దేశం కాకపోవచ్చు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల మేము అబ్దుల్ కరీం కేసులో తీర్పుతో ఏకీభవిస్తున్నాము[అబ్దుల్ కరీం v. స్టేట్ ఆఫ్ WB ., (1969) 1 SCC 433]. తత్ఫలితంగా, అప్పిలుదారులకు రాజ్యాంగపరమైన హక్కు ఉంది మరియు వారి అభ్యర్థనలను సలహా మండలికి సూచన చేయడానికి ముందు లేదా తరువాత చేసినప్పటికీ పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన సంబంధిత రాజ్యాంగ బాధ్యత రాష్ట్ర ప్రభుత్వంపై ఉంది మరియు వారిపై నిర్బంధ ఉత్తర్వులను కొనసాగించలేము. ఈ దృష్ట్యా, ఈ ఉత్తర్వులపై లేవనెత్తిన ఇతర అభ్యంతరాలను పరిశీలించాల్సిన అవసరం లేదు. అందువల్ల పిటిషన్ ను అనుమతిస్తున్నామని , అప్పీలుదారులు 15, 36 లపై

> నిర్బంధ ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తున్నామని , తక్షణమే వారికి స్వేచ్ఛనివ్వాలని ఆదేశిస్తున్నామని తెలిపారు.”

26. అంతేకాక, **జయనారాయణ్ సుకుల్ కేసులో (సుప్రా)** ఇదే అంశాన్ని ఈ కోర్టు యొక్క మరొక రాజ్యాంగ ధర్మాసనం పరిగణనలోకి తీసుకుంది , దీనిలో **పంకజ్ కుమార్ కేసు (సుప్ర)** లోని సూత్రాలను పునరుద్ఘాటించింది మరియు సలహా మండలి నుండి కేంద్ర ప్రభుత్వం స్వతంత్రంగా వ్యవహరించాలని మరియు సలహా మండలి నుండి వినకుండానే నిర్బంధం చేసిన అభ్యర్థనను నిర్ణయించవచ్చని పేర్కొంది. సౌలభ్యం కొరకు , ఈ తీర్పు యొక్క సంబంధిత పేరాగ్రాఫ్ ఇక్కడ పునరుత్పత్తి చేయబడుతోంది:

> “ప్రస్తుత సందర్భంలో , ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో విపరీతమైన జాప్యం చేయడమే కాకుండా , సలహా మండలి అభిప్రాయం వచ్చే వరకు పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా కూడా పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రం రాజ్యాంగ నిబంధనలను ఉల్లంఘించింది. మనం ఇదివరకే గమనించినట్లుగా ఈ విపరీతమైన జాప్యానికి వివరణ లేదు. విచారణ జరిపిన సూపరింటెండెంట్ అఫిడవిట్ను ధృవీకరించలేదు. ఇంత జాప్యం ఎందుకు జరిగిందో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సమాచారం ఇవ్వలేదు. ప్రస్తుత కేసులో తప్పించుకోలేని ముగింపు ఏమిటంటే , తగిన అథారిటీ తన రాజ్యాంగ బాధ్యతను నిర్వర్తించడంలో నిష్క్రియాత్మకత మరియు స్వతంత్ర తీర్పు లేకపోవడం ద్వారా విఫలమైంది.”

27. **హరర్ధన్ సాహా కేసు (సుప్రా)** లో, ఈ కోర్టు యొక్క మరొక రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ముందస్తు నిర్బంధం కేసులలో నిర్బంధం చేసిన ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంది మరియు ఈ విషయాన్ని సలహా మండలికి సూచన చేయడానికి ముందు అభ్యర్థన చేసినట్లయితే , నిర్బంధ అథారిటీ అటువంటి ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని , అయితే ఈ విషయాన్ని సలహా మండలికి సూచన చేసిన తర్వాత అభ్యర్థన చేస్తే , నిర్బంధ అథారిటీ

మొదట దానిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుందని మరియు తరువాత సలహా బోర్డుకు పంపుతుందని పేర్కొంది. ఈ తీర్పులోని సంబంధిత పేరాగ్రాఫ్ ఇక్కడ పునరుత్పత్తి చేయబడుతోంది:

"నిర్బంధకుడి యొక్క వినతిపత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. వినతిపత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వంపై ఉంది. మొత్తం మెటీరియల్ను పరిశీలించడానికి సలహా మండలికి తగిన అధికారం ఉంది. మండలికి మరిన్ని మెటీరియల్ను కూడా కోరవచ్చు. ఆయన అభ్యర్థన మేరకు బోర్డు నిర్బంధకుడిని పిలవవచ్చు. హైకోర్టు న్యాయమూర్తులుగా ఉండటానికి అర్హత కలిగిన న్యాయమూర్తులు లేదా వ్యక్తులను కలిగి ఉండాలని బోర్డు యొక్క రాజ్యాంగం చూపిస్తుంది. బోర్డు రాజ్యాంగం నిష్పాక్షిక ఆట యొక్క ప్రాథమిక మరియు సహజ న్యాయ సూత్రాలను పాటిస్తుంది. మౌఖిక విచారణ జరగాలన్నది సహజ న్యాయ సూత్రాల ఆవశ్యకత కాదు. ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన బాధ్యతను రాష్ట్ర ప్రభుత్వంపై ఉంచే చట్టంలోని సెక్షన్ 8 ఆర్టికల్ 22(5) ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన అన్ని హక్కులను నిర్బంధకుడికి అందిస్తుంది. ఈ ఉత్తర్వు, చట్టం కింద ఉన్న అధికారానికి అనుగుణంగా ఉందో లేదో తెలుసుకోవడానికి ప్రభుత్వం ఈ వినతిపత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. మరోవైపు , వినతిపత్రం దృష్ట్యా నిర్బంధానికి తగిన కారణాలు ఉన్నాయా అని బోర్డు పరిశీలిస్తుంది.

ఆర్టికల్ 19 వర్తించే పరిమితి యొక్క సహేతుకతను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో సహజ న్యాయ సూత్రాలు ఒక అంశం. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వినతిపత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే దశలో , ఆర్టికల్ 22(5) సూచించిన విధంగా రాష్ట్ర ప్రభు త్వం బాధ్యత ఉంటుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 8 ఆర్టికల్ 22(5)కు పూర్తిగా అనుగుణంగా ఉంది , ఎందుకంటే ఈ సెక్షన్ రాజ్యాంగ నిబంధనలను అనుసరిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని సలహా మండలికి సూచన చేయడానికి ముందు నిర్బంధకుడికి యొక్క వినతిపత్రం అందితే, నిర్బంధ అథారిటీ ఆ వినతిపత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. ఈ విషయాన్ని సలహా మండలికి సూచన చేసిన తర్వాత వినతిపత్రం ఇస్తే , సలహా మండలికి వినతిపత్రం పంపే ముందు అథారిటీ దానిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది."

28. తదనంతరం, **ఫ్రాన్సిస్ కోరాలి ముల్లిన్ వర్సెస్ డబ్ల్యు.సి.ఖంబ్రా మరియు ఇతరులు** కేసులో **జయనారాయణ్ సుకుల్ (సుప్ర)** ఇచ్చిన తీర్పులో పేర్కొన్న సూత్రాలను ఈ కోర్టు ధర్మాసనం పరిగణనలోకి తీసుకుంది, మరియు పైన పేర్కొన్న కేసు సూత్రాలతో ఏకీభవించినప్పటికీ, అయితే అది ఒక పరిశీలన చేసింది , సలహా మండలికి పంపే ముందు ప్రాతినిధ్యంపై ప్రభుత్వం నిర్ణయం తీసుకోవాలని చెప్పినప్పుడు, ప్రాతినిధ్యాన్ని స్వతంత్రంగా నిర్ణయించే బాధ్యతపై దృష్టి సారించింది. దీని అర్థం, ప్రభుత్వం సలహా మండలి నుండి స్వతంత్రంగా వ్యవహరించాలి , ఈ తీర్పు నుండి సంబంధిత పేరాగ్రాఫ్ లు ఇక్కడ సంగ్రహించబడుతున్నాయి:

> "ముందస్తు నిర్బంధం కేసుల్లో న్యాయస్థానం పాత్ర గురించి మా మనస్సులో ఎటువంటి సందేహం లేదు: ఇది శాశ్వత అప్రమత్తతలో ఒకటిగా ఉండాలి. వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ కంటే ఏ స్వాతంత్ర్యమూ గొప్పది కాదు , దానిని నిరాటంకంగా కొనసాగించడం కంటే గొప్ప కర్తవ్యం మరొకటి లేదు. అక్రమ నిర్బంధానికి వ్యతిరేకంగా సుప్రీంకోర్టు రిట్ అంతిమ బీమా. ఆర్టికల్ 22లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉండాలని రాజ్యాంగం ఆదేశిస్తుంది మరియు కోర్టు దానిని ఖచ్చితంగా పాటిస్తుంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 22(5) ప్రకారం ప్రాతినిధ్యం వహించే అవకాశం కల్పించే హక్కు ఉంది. ఇక్కడ లా రిపోర్టులు ఒక కథ చెబుతాయి మరియు ఒక పాఠం నేర్పుతాయి. ప్రాతినిధ్యం వహించే హక్కుకు ప్రధాన శత్రువు అత్యుత్సాహం లేదా నీచ మనస్తత్వం కాదు , కానీ సాధారణ ఉదాసీనత, బుద్ధిలేని సున్నితత్వం , దినచర్య మరియు బ్యూరోక్రటిక్ యంత్రం యొక్క ఎర్రటి టేపు. జయనారాయణ్ సుకుల్ వర్సెస్ జయనారాయణ్ కేసులో కోర్టు పేర్కొన్న నాలుగు సూత్రాలు. [జయనారాయణ్ సుకుల్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ డబ్ల్యు.బి. , (1970) 1 SCC 219 : 1970 SCC (Cri) 92] అలాగే ఇతర సందర్భాలలో పేర్కొన్న ఇతర సూత్రాలు, ఉదాసీనత, సున్నితత్వం, దినచర్య మరియు రెడ్ టేప్ నుండి వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛను రక్షించడం మరియు తద్వారా సమర్థవంతమైన ప్రాతినిధ్యం వహించే హక్కును పొందడం లక్ష్యంగా ఉన్నాయని ఒక విశ్లేషణ చూపిస్తుంది. మేము అంగీకరిస్తున్నాము: (1) నిర్బంధ అధికారి డిటేనుకు ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వడానికి చాలా త్వరగా అవకాశం ఇవ్వాలి, (2) నిర్బంధ అధికారి వీలైనంత త్వరగా ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి, మరియు ఇది , ప్రాతినిధ్యాన్ని సలహా మండలికి పంపే ముందు ఉండాలి , (3) బోర్డు తన నివేదికను తయారు చేయడానికి ముందు ప్రాతినిధ్యాన్ని సలహా

మండలికి పంపాలి , మరియు (4) ప్రాతినిధ్యం యొక్క నిర్బంధ అధికారి పరిశీలన బోర్డు లేదా దాని నివేదిక నుండి పూర్తిగా స్వతంత్రంగా ఉండాలి , ప్రతి దశలోనూ ఇది అవసరం. ఏదేమైనా, సమయం– అనివార్యం ఎప్పటికీ సంపూర్ణంగా లేదా అబ్సెసివ్గా ఉండదని మేము హడావుడి చేస్తాము. సుప్రీంకోర్టు వ్యాఖ్యలను అంతగా అర్థం చేసుకోకూడదు. కేసు యొక్క అవసరాలను బట్టి (మేము "పరిస్థితులు" అనే పదాన్ని ఉపయోగించకుండా ఉంటాము) లీ–వే ఉండాలి. బోర్డు తన నివేదికను సమర్పించే ముందు ఒక నిర్బధకుడు ప్రాతినిధ్యం వహించని సందర్భాన్ని ఎవరైనా ఊహించవచ్చు, తద్వారా నిర్బంధ అధికారి దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదా సకాలంలో బోర్డుకు పంపడం అసాధ్యం లేదా సలహా మండలి ఆ అభ్యర్థనను స్వీకరించడానికి కొద్ది సేపటి ముందు ఒక నిర్బధకుడు, నిర్బంధ అథారిటీకి ఒక విజ్ఞాపన చేసినప్పుడు , నిర్బంధ అథారిటీ అంతకు ముందు ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోదు , కానీ దానిని తాను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా కేవలం బోర్డుకు పంపవచ్చు. ఇటువంటి అనేక పరిస్థితులు సమయానుకూలంగా మారవచ్చు. కానీ అలసత్వ ఉదాసీనతకు ఎలాంటి భృతి ఇవ్వలేం. అనవసర కాలయాపనకు ఎలాంటి భత్యం ఇవ్వలేం. కానీ , న్యాయపరమైన చిక్కులు , వాస్తవిక పరిణామాలు ఇమిడి ఉన్న చోట అవసరమైన సంప్రదింపుల కోసం భత్యం ఖచ్చితంగా ఇవ్వాలి. సమయానుకూలత నుంచి స్వల్పంగా వైదొలగాల్సిన ఆవశ్యకతను వివరించే బాధ్యత నిర్బంధ అధికారిపై ఉంటుంది.

జయనారాయణ్ సుకుల్ వి లో పేర్కొన్న నాలుగు సూత్రాలతో మేము ఇప్పటికే ఏకీభవించాము. [జయనారాయణ్ సుకుల్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ డబ్ల్యు.బి. , (1970) 1 SCC 219 : 1970 SCC (Cri) 92] మేము ఒక పరిశీలన చేస్తాము. ప్రభుత్వం సలహా మండలికి వినతిపత్రం పంపే ముందు ప్రాతినిధ్యంపై ప్రభుత్వం తన నిర్ణయానికి రావాలని చెప్పినప్పుడు , ప్రభుత్వం ప్రాతినిధ్యాన్ని బోర్డు నుండి స్వతంత్రంగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాలనే ఆవశ్యకతపై దృష్టి సారించారు."

29. ఏదేమైనా, COFEPOSA చట్టం కింద అప్పిలదారు ముందస్తు నిర్బంధాన్ని సవాలు చేసిన **అబ్దుల్లా కున్హి (సుప్రా)** విషయంలో , ఈ కోర్టు యొక్క రాజ్యాంగ ధర్మాసనం , ఈ కేసుకు ముందు

వినతిపత్రం ఎప్పుడు సమర్పించబడుతుంది అనే రెండు అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటూ సలహా మండలికి సూచన చేయబడింది మరియు ఈ విషయాన్ని సలహా మండలికి పంపిన తరువాత, రెండు పరిస్థితుల దృష్ట్యా, ప్రాతినిధ్యంపై నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ముందు సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం ప్రభుత్వం వేచి ఉండాలని అభిప్రాయపడింది. పైన పేర్కొన్న తీర్పులోని సంబంధిత పేరాగ్రాఫ్ ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాం:

> "ఫ్రాన్సెస్ కోరాలి ముల్లిన్ కేసు [(1980) 2 SCC 275 : 1980 SCC (CRI) 419] లోని పరిశీలనలతో మేము ఏకీభవిస్తున్నాము. ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి అవసరమైన సమయం ఎప్పటికీ సంపూర్ణంగా లేదా అబ్సెసివ్ గా ఉండదు. ఇది అవసరాలు మరియు ప్రాతినిధ్యం చేసే సమయంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కేసును సలహా మండలి కి సూచన చేయడానికి ముందు విజ్ఞాపనను స్వీకరించవచ్చు, కానీ కేసును సలహా బోర్డుకు సూచన చేయడానికి ముందు ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిష్కరించడానికి సమయం ఉండకపోవచ్చు. అలాంటప్పుడు నిర్బంధం కేసుతో పాటు వినతిపత్రాన్ని కూడా సలహా మండలి కి పంపాలి. నిర్బంధం కేసును బోర్డుకు సూచన చేసిన తర్వాత వినతిపత్రం అందుకోవచ్చు. ఈ పరిస్థితిలో కూడా మండలి ప్రక్రియ పూర్తి చేయకపోతే వినతి పత్రాన్ని సలహా మండలి కి. ఈ రెండు సందర్భాల్లోనూ సలహా మండలి నివేదిక అందక ముందే వినతిపత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే ప్రసక్తే లేదు. బోర్డు నివేదిక కోసం అనవసరంగా ఎదురుచూస్తూ ప్రభుత్వం ఈ విజ్ఞాపనను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో జాప్యం చేసిందని చెప్పలేం. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో బోర్డు నివేదిక కోసం ప్రభుత్వం ఎదురుచూడటం సముచితం. అర్హతలు , తదనుగుణంగా నివేదికల ఆధారంగా నిర్బంధానికి అవసరమైన మెటీరియల్ ను బోర్డు కనుగొనకపోతే, నిర్బంధ ఉత్తర్వులను ప్రభుత్వం రద్దు చేయాల్సి ఉంటుంది. రెండవది , నిర్బంధానికి తగిన కారణం ఉందని బోర్డు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసినప్పటికీ , ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత ప్రభుత్వం నిర్బంధాన్ని ఉపసంహరించుకోవచ్చు.
>
> నిర్బంధ తేదీ నుంచి పదకొండు వారాల్లోగా బోర్డు తన నివేదికను సమర్పించాల్సి ఉంటుంది. ఆయన అభ్యర్థన మేరకు సలహా మండలి నిర్బంధకుడిని వినవచ్చు. బోర్డు యొక్క రాజ్యాంగంలో న్యాయమూర్తులుగా ఉన్న ప్రముఖ వ్యక్తులు లేదా హైకోర్టు న్యాయమూర్తులుగా ఉండటానికి అర్హత ఉన్న వ్యక్తులు ఉన్నారని చూపిస్తుంది. కాబట్టి బోర్డు నివేదిక అందిన తర్వాతే పైన పేర్కొన్న రెండు సందర్భాల్లో ప్రాతినిధ్యాన్ని ప్రభుత్వం

పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సముచితం. సలహా మండలి నివేదిక ఇచ్చిన తర్వాత ప్రభుత్వానికి వినతిపత్రం అందితే ఆ విజ్ఞాపనను సలహా మండలి కి పంపే ప్రసక్తే ఉండదు. దీనిని సాధ్యమైనంత త్వరగా ప్రభుత్వం పరిష్కరించాలి."

30. తొలిచూపులో రెండు తీర్పుల మధ్య ఘర్షణ ఉన్నట్లు అనిపించినా , లోతుగా పరిశీలిస్తే మరోలా రుజువవుతుంది. ఈ రెండు రకాల తీర్పులను అర్థం చేసుకోవాలంటే ముందుగా ఏయే నిబంధనల కింద ఈ తీర్పులు వెలువడ్డాయో పరిశీలించాలి.

31. నిరోధక నిర్బంధ చట్టం , 1960 నేపథ్యంలో **పంకజ్ కుమార్ కేసు (పైన పేర్కొన్న)** తీర్పు ఇవ్వబడింది మరియు **అబ్దుల్లా కున్హి కేసు (పైన పేర్కొన్న)** కోఫెపోసా చట్టం నేపథ్యంలో ఆమోదించబడింది. ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ కు సంబంధించిన రెండు చట్టాల్లోని సెక్షన్ 3 , సిద్ధంగా సూచనల కోసం, ఇక్కడ టేబుల్ చార్ట్ లో పునరుత్పత్తి చేయబడుతోంది:

కోఫెపోసా చట్టం, 1974	**ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ యాక్ట్, 1950**
సెక్షన్ 3. కొంతమంది వ్యక్తులను నిర్బంధిస్తూ ఆదేశాలు జారీ చేసే అధికారం. (1) కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లేదా కేంద్ర ప్రభుత్వంలోని ఏ అధికారి అయినా, ఆ ప్రభుత్వ సంయుక్త కార్యదర్శి హోదాకు తక్కువ కాకుండా , ఆ ప్రభుత్వ కార్యదర్శి హోదాకు తగ్గకుండా , ఈ విభాగం ప్రయోజనాల కోసం ఆ ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన ఏ అధికారి అయినా ప్రత్యేక అధికారాన్ని కలిగి ఉంటారు, ప్రత్యేకంగా సాధికారత కల్పించారు. విదేశీ మారకద్రవ్యం పరిరక్షణకు లేదా పెంపునకు విఘాతం కలిగించే విధంగా వ్యవహరించకుండా నిరోధించే ఉద్దేశ్యంతో , ఏ వ్యక్తికైనా (విదేశీయుడితో సహా) సంబంధించి ఆ ప్రభుత్వం ఈ సెక్షన్ యొక్క ప్రయోజనాల కోసం, సంతృప్తి చెందితే, (i) వస్తువుల స్మగ్లింగ్, లేదా (ii) వస్తువుల స్మగ్లింగ్ ను ప్రోత్సహించడం, లేదా	సెక్షన్ 3. నిర్దిష్ట వ్యక్తులను నిర్బంధించడానికి ఆదేశాలు జారీ చేసే అధికారం. (1) కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం– (ఎ) ఏ వ్యక్తి పట్లనైనా సంతృప్తి చెందితే , అతడు ఏ విధంగానూ అనుచితంగా వ్యవహరించకుండా నిరోధించాలనే ఉద్దేశ్యంతో– (i) భారతదేశ రక్షణ , విదేశీ వ్యక్తులతో భారతదేశ సంబంధాలు, లేదా భారతదేశ భద్రత, లేదా (ii) రాష్ట్ర భద్రత లేదా ప్రజాభద్రత నిర్వహణ, లేదా (iii) సమాజానికి అవసరమైన సరఫరాలు మరియు సేవల నిర్వహణ; లేదా (బి) ఫారినర్స్ యాక్ట్ , 1946–(31 ఆఫ్ 1946) ప్రకారం విదేశీయుడైన ఏ వ్యక్తి అయినా , భారతదేశంలో అతని ఉనికిని నియంత్రించే ఉద్దేశ్యంతో లేదా భారతదేశం నుండి బహిష్కరించడానికి ఏర్పాట్లు చేసే ఉద్దేశ్యంతో ,

(iii) స్మగ్లింగ్ వస్తువులను రవాణా చేయడం లేదా దాచడం లేదా ఉంచడం, లేదా (iv) స్మగ్లింగ్ వస్తువులను రవాణా చేయడం లేదా దాచడం లేదా ఉంచడం ద్వారా కాకుండా ఇతరత్రా స్మగ్లింగ్ వస్తువులతో వ్యవహరించడం, లేదా (v) వస్తువుల స్మగ్లింగ్ లేదా వస్తువుల స్మగ్లింగ్ కు ప్రేరేపించే వ్యక్తులకు ఆశ్రయం కల్పించడం , అటువంటి వ్యక్తిని నిర్బంధించాలని ఆదేశిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం అవసరం: [నార్కోటిక్ డ్రగ్స్ అండ్ సైకోట్రోపిక్ సబ్ స్టాన్సెస్ లో అక్రమ రవాణా నిరోధక చట్టం , 1988లోని సెక్షన్ 3 కింద లేదా నార్కోటిక్ డ్రగ్స్ అండ్ సైకోట్రోపిక్ సబ్ స్టాన్సెస్ లో అక్రమ రవాణా నిరోధక ఆర్డినెన్స్ లోని సెక్షన్ 3 కింద ఈ సబ్ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న ఏ ప్రాతిపదికన నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఇవ్వకూడదు. 1988 (జమ్మూ కాశ్మీర్ ఆర్డినెన్స్ 1 ఆఫ్ 1988).] (2) ఒక రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధికారం కలిగిన అధికారి ద్వారా నిర్బంధం యొక్క ఏదైనా ఉత్తర్వు చేయబడినప్పుడు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పది రోజుల్లోగా , ఆ ఉత్తర్వుకు సంబంధించి ఒక నివేదికను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి పంపుతుంది. (3) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 22లోని నిబంధన (5) ప్రయోజనాల కోసం , నిర్బంధ ఉత్తర్వు జారీ చేయబడిన కారణాల యొక్క నిర్బంధ ఉత్తర్వుకు అనుగుణంగా నిర్బంధించబడిన వ్యక్తికి నిర్బంధం చేసిన వెంటనే కమ్యూనికేషన్ చేయాలి , కానీ సాధారణంగా ఐదు రోజుల తర్వాత కాదు , మరియు అసాధారణ పరిస్థితుల్లో మరియు రాతపూర్వకంగా నమోదు చేయవలసిన కారణాల కోసం , నిర్బంధ తేదీ నుంచి పదిహేను రోజుల తర్వాత.	అటువంటి వ్యక్తిని నిర్బంధించాలని ఆదేశిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేయండి. (2) ఈ క్రింది అధికారులలో ఎవరైనా, అవి: ఎ) జిల్లా మేజిస్ట్రేట్లు, (బి) ఈ విషయంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ద్వారా ప్రత్యేకంగా అధికారం పొందిన అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్లు, (సి) బొంబాయి , కలకత్తా, మద్రాసు, హైదరాబాదు పోలీసు కమీషనర్, (డి) 1956 నవంబర్ 1వ తేదీకి పూర్వం హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో ఉన్న ప్రాంతాల్లోని కలెక్టర్లు సబ్ సెక్షన్ (1)లోని సబ్ నిబంధనలు (2), (3)లో పొందుపరిచిన విధంగా సంతృప్తి చెందితే , ఆ ఉపవిభాగం ప్రసాదించిన అధికారాన్ని వినియోగించుకోవచ్చు. (3) సబ్ సెక్షన్ (2)లో పేర్కొన్న ఏ అధికారి అయినా ఈ సెక్షన్ కింద ఏదైనా ఉత్తర్వు ఇచ్చినప్పుడు, ఆ ఉత్తర్వు ఏ ప్రాతిపదికన చేయబడిందో మరియు అతని అభిప్రాయంలో ఉన్న ఇతర వివరాలతో సహా అతను వెంటనే ఆ వాస్తవాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి నివేదించాలి. ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ (రెండవ సవరణ) చట్టం, 1952 (61 ఆఫ్ 1952) ప్రారంభమైన తరువాత అటువంటి ఉత్తర్వులు ఏవీ చేయబడలేదు, ఈలోగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆమోదం పొందితే తప్ప దాని తయారీ తర్వాత పన్నెండు రోజులకు మించి అమల్లో ఉంటుంది. (4) ఈ సెక్షన్ కింద రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏదైనా ఉత్తర్వు జారీ చేసినప్పుడు లేదా ఆమోదించినప్పుడు , రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆ ఉత్తర్వు యొక్క ఆవశ్యకతపై ప్రభావం చూపే ఇతర వివరాలతో సహా వాస్తవాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వెంటనే కేంద్ర ప్రభుత్వానికి నివేదించాలి.

32. పైన పేర్కొన్న చట్టాల నిబంధనల నుండి చూడగలిగినట్లుగా , రెండు చట్టాల కింద నిర్బంధ ఉత్తర్వులను ప్రభుత్వం లేదా ప్రత్యేక అధికారం కలిగిన అధికారి జారీ చేయవచ్చు. అయితే ప్రివెంటివ్

డిటెన్షన్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం , నిర్బంధం జరిగిన 12 రోజుల్లోగా , ప్రత్యేక అధికారం కలిగిన అధికారి, నిరంతర నిర్బంధం కోసం ప్రభుత్వం నుండి అనుమతి పొందాలి మరియు ప్రభుత్వం దానిని ఆమోదిస్తేనే నిర్బంధాన్ని కొనసాగించవచ్చు. ప్రభుత్వం నుండి ఆమోదం కోరే ఈ ప్రక్రియ ప్రాథమికంగా సాధికార అధికారి నుండి ప్రభుత్వానికి అధికారాన్ని బదిలీ చేస్తుంది , ఇది 12 రోజుల ప్రారంభ గడువు ముగిసిన తరువాత ప్రభుత్వాన్ని నిర్బంధ అథారిటీగా చేస్తుంది. అయితే COFEPOSA చట్టంలో, ప్రభుత్వం నుండి అటువంటి అనుమతి అవసరం లేదు , అందువల్ల నిర్బంధ అథారిటీ మరియు ప్రభుత్వం ఒకదానికొకటి స్వతంత్రంగా రెండు వేర్వేరు సంస్థలుగా ఉంటాయి. COFEPOSA చట్టం మరియు ఇతర నివారణ నిర్బంధ చట్టాల మధ్య ఈ వ్యత్యాసాన్ని **కమలేష్ కుమార్ ఈశ్వర్దాస్ పటేల్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియామరియు ఇతరులు** కేసులో ఈ కోర్టు సమర్థించింది , పైన పేర్కొన్న తీర్పు యొక్క సంబంధిత సారం ఇక్కడ పునరుత్పత్తి చేయబడుతోంది:.

> “ఈ విషయంలో ప్రత్యేక అధికారాలు పొందిన అధికారి జారీ చేసిన ఉత్తర్వుకు ప్రభుత్వం ఆమోదముద్ర వేసినందున కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్బంధ అథారిటీగా మారుతుందనే రెండవ వాదన, ఇతర ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ చట్టాలకు భిన్నంగా ఉన్న COFEPOSA చట్టం మరియు PIT NDPS చట్టం యొక్క పథకానికి విరుద్ధంగా ఉంటుంది. అవి , జాతీయ భద్రతా చట్టం, 1980, అంతర్గత భద్రత నిర్వహణ చట్టం , 1971, మరియు ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ చట్టం, 1950."

33\. COFEPOSA చట్టంలోని ప్రత్యేక సాధికారత కలిగిన అధికారికి , ప్రభుత్వానికి మధ్య ఉన్న ఈ వ్యత్యాసం దృష్ట్యా **పంకజ్ కుమార్ తీర్పు (పైన పేర్కొన్న)**ను చదివితే, **పంకజ్ కుమార్ తీర్పు (పైన పేర్కొన్న) మరియు అబ్దుల్లా కున్హి తీర్పు (పైన పేర్కొన్న)** మధ్య ఎటువంటి ఘర్షణ లేదని మనకు తెలుస్తుంది, సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండవద్దని పంకజ్ కుమార్ తీర్పు కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని ఆదేశిస్తూనే , ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ చట్టంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్బంధ అధికారిగా

ఉన్నందున మాత్రమే అలా చేస్తుంది. సరళంగా చెప్పాలంటే, సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండవలసిన ఆదేశం సమర్థవంతంగా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి కాదు, నిర్బంధించబడిన అధికారికి మాత్రమే అని దీని అర్థం.

34. COFEPOSA చట్టంలో, నిర్బంధ అధికారం ప్రభుత్వం నుండి వేరుగా ఉన్నందున, **పంకజ్ కుమార్ తీర్పు (పైన పేర్కొన్న) మరియు అబ్దుల్లా కున్హి తీర్పు (పైన పేర్కొన్న)** రెండూ వేర్వేరు రంగాలలో వర్తిస్తాయి. పంకజ్ కుమార్ తీర్పు (**పైన పేర్కొన్న**) ప్రభుత్వం నిర్బంధ అథారిటీగా ఉన్న సందర్భంలో ఇవ్వబడింది కాబట్టి, COFEPOSA చట్టం ప్రకారం నిర్బంధ అథారిటీ / ప్రత్యేక సాధికారత కలిగిన అధికారికి మాత్రమే వర్తిస్తుంది. అయితే, **అబ్దుల్లా కున్హి తీర్పు (పైన పేర్కొన్న)** COFEPOSA చట్టం నేపథ్యంలో ఇవ్వబడింది కాబట్టి, దాని కింద ఉన్న ఆదేశం ప్రభుత్వానికి మాత్రమే వర్తిస్తుంది, నిర్బంధ అథారిటీకి కాదు. సరళంగా చెప్పాలంటే, సలహా మండలి కోసం వేచి ఉండకూడదనే ఆదేశం నిర్బంధ అథారిటీకి మాత్రమే వర్తిస్తుంది. అయితే **అబ్దుల్లా కున్హి కేసు (పైన పేర్కొన్న)** ప్రకారం సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం ప్రభుత్వం వేచిచూడాలి. ఈ రెండు తీర్పులు సహజీవనంలో ఉన్నాయి మరియు COFEPOSA చట్టంలోని రెండు వేర్వేరు అథారిటీలకు వర్తిస్తాయి కాబట్టి, తీర్పుల మధ్య ఎటువంటి ఘర్షణ లేదు, కాబట్టి ఇది ఇప్పటికే పరిష్కరించబడినందున ఈ అంశాన్ని విస్తృత ధర్మాసనానికి పంపాల్సిన అవసరం లేదు. ఒకే చట్టంలోని రెండు వేర్వేరు రంగాలలో రెండు తీర్పుల యొక్క ఈ అనువర్తనం**అశోక్ జలాన్ తీర్పు (పైన పేర్కొన్న)**లో స్పష్టం చేయబడింది, ఈ తీర్పు నుండి సంబంధిత సారం ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నారు:

> "మేము తీసుకుంటున్న అభిప్రాయం కొంత అసంబద్ధతకు దారితీస్తుందని, నిర్బంధ ఉత్తర్వు జారీ చేసిన అటువంటి ప్రత్యేక అధికార అధికారికి మరియు సంబంధిత ప్రభుత్వానికి ఏకకాలంలో విజ్ఞప్తులు చేసినప్పుడు స్పష్టమైన ద్వంద్వత్వం ఉండవచ్చని మాకు తెలుసు. కె.ఎం. అబ్దుల్లా కున్హి (కె.ఎం. అబ్దుల్లా కున్హి వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్

ఇండియా, (1991) 1 SCC 476 : 1991 SCC (Cri) 613] లోని 16వ పేరాలోని సూత్రాన్ని అనుసరిస్తే , సలహా మండలి నుండి నివేదిక వచ్చే వరకు సంబంధిత ప్రభుత్వం వేచి ఉండటం సముచితం , అదే సమయంలో నిర్బంధ అధికారిగా వ్యవహరించిన ప్రత్యేక అధికార అధికారి అత్యంత ప్రాతినిధ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. కొన్నిసార్లు నిర్బంధ అధికారికి , అంటే ప్రత్యేక అధికారం కలిగిన అధికారికి మరియు సంబంధిత ప్రభుత్వానికి మరియు సలహా మండలికి కాపీలతో ఒకే వినతిపత్రాన్ని తయారు చేస్తారు. అటువంటి పరిస్థితులలో పైన చెప్పిన విధంగా అసంబద్ధత ఉంటుంది , దీనిని ఏదో ఒక దశలో సరిదిద్దాల్సి ఉంటుంది. ఏదేమైనా, నిర్బంధ అధికారిగా పనిచేస్తూనే ప్రత్యేక అధికారం కలిగిన అధికారి కూడా KM అబ్దుల్లా కున్హి [KM అబ్దుల్లా కున్హి v. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా , (1991) 1 SCC 476 : 1991 SCC (Cri) 613] యొక్క 16 వ పేరాలో పేర్కొన్న సూత్రాల ప్రకారం పరిపాలించబడతారని భావించడానికి ఇటువంటి కష్టం లేదా అస్థిరత ఆధారం కాదు."

35. పైన పేర్కొన్న చర్చల వెలుగులో , పిటిషనర్ వాదించినట్లుగా , ఏదైనా స్పష్టమైన సంఘర్షణ పరిష్కరించబడుతుందని మరియు రెండు సెట్ల తీర్పులు ఆ చట్టం లోపల సహజీవనంతో మరియు సామరస్యంగా పనిచేస్తాయని స్పష్టంగా చూడవచ్చు , వాటి మధ్య ఎటువంటి ఉద్రిక్తత లేదు. **పంకజ్ కుమార్ తీర్పు (పైన పేర్కొన్న)** ప్రకారం సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండాల్సిన ఆదేశం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వర్తిస్తుంది, అయితే, నిర్బంధ అథారిటీ, ప్రభుత్వం నుండి స్వతంత్రంగా ఉండటం, సలహా మండలి నిర్ణయం లేకుండా తన నిర్ణయాన్ని ఆమోదించవచ్చు. ఎటువంటి సంఘర్షణ లేనందున, చట్టాన్ని విస్తృత ధర్మాసనానికి నివేదించాల్సిన అవసరం కూడా ఆగిపోతుంది , అందువల్ల మేము ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ఇష్యూ నెం.1ను కలిగి ఉన్నాము.

35. పైన పేర్కొన్న చర్చల వెలుగులో , అప్పీలుదారు వాదించినట్లుగా ఏదైనా స్పష్టమైన వైరుధ్యం పరిష్కరించబడిందని మరియు తీర్పుల యొక్క రెండు సెట్లు వాటి మధ్య ఎటువంటి ఉద్రిక్తత లేకుండా, పేర్కొన్న చట్టంలో సహజీవనంగా మరియు సామరస్యపూర్వకంగా పనిచేస్తాయని స్పష్టంగా

చూడవచ్చు. **పంకజ్ కుమార్ తీర్పు (పైన పేర్కొన్న)** ప్రకారం, సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండాలనే ఆదేశం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వర్తిస్తుంది , అయినప్పటికీ, ప్రభుత్వంతో సంబంధం లేకుండా నిర్బంధ అధికారం తన నిర్ణయం లేకుండానే తన నిర్ణయాన్ని ఆమోదించవచ్చు. సలహా మండలి. ఎటువంటి వైరుధ్యం లేనందున , విస్తృత ధర్మాసనం కి సూచించాల్సిన అవసరం కూడా ఆగిపోతుంది, అందువల్ల మేము ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ఇష్యూ నెం.1ని కలిగి ఉన్నాము.

సమస్య II– ఈ కోర్టు యొక్క రెండు రాజ్యాంగ తీర్పుల మధ్య ఎటువంటి ఘర్షణ లేనట్లయితే, అప్పీలుదారు చేసిన వినతిపత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో 60-రోజుల జాప్యం కారణంగా నిర్బందించబడిన నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయవచ్చా?

36. ప్రస్తుత కేసులో, అప్పీలుదారు – నిర్బంధి, తన హక్కులను ఉపయోగించుకుని, ప్రత్యేక సాధికారత కలిగిన అధికారి మరియు ప్రభుత్వానికి ఒక వినతిపత్రాన్ని పంపాడు. ప్రస్తుత కేసులో నిర్బంధ అధికారి సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి చూడకుండా విజ్ఞప్తిని త్వరితగతిన నిర్ణయించారు , అందువల్ల **పంకజ్ కుమార్ తీర్పును (పైన పేర్కొన్న)** ఉల్లంఘించలేదు.

37. ప్రస్తుత సందర్భంలో ప్రభుత్వం , సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండాలని నిర్ణయించుకుంది. **అబ్దుల్లా కుస్తీ కేసు (పైన పేర్కొన్న)** నిర్ణయానికి అనుగుణంగా ఇది కూడా జరిగింది, ఎందుకంటే ప్రభుత్వం , ప్రత్యేక అథారిటీ కాబట్టి , సలహా మండలి నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండవలసి ఉంటుంది.

38. పైన పేర్కొన్న చర్చల దృష్ట్యా , నిర్బంధ అథారిటీ మరియు ప్రభుత్వం రెండూ చట్టం ద్వారా స్థాపించబడిన ప్రక్రియకు లోబడి పనిచేశాయని , అందువల్ల నిర్బంధ ఉత్తర్వులను ఈ ప్రాతిపదికన కొట్టివేసే అవకాశం లేదని గమనించవచ్చు. అందువల్ల మేము ప్రతివాదికి అనుకూలంగా ఇష్యూ IIని కలిగి ఉన్నాము.

సమస్య III– ఇందులో అప్పీలుదారుకు కు సమర్పించిన చైనీస్ భాషలో రాసిన అస్పష్టమైన పత్రాలు నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయడానికి సరిపోతాయా?

39. నిర్బంధంలో ఉన్న వ్యక్తికి చట్టవిరుద్ధమైన పత్రాలు సరఫరా చేయబడిన సందర్భాల్లో , సంబంధిత అధికారులకు ప్రాతినిధ్యాన్ని పంపే హక్కును వినియోగించుకోవడంలో నిర్బంధానికి తీవ్రమైన పక్షపాతం ఏర్పడుతుంది , ఎందుకంటే నిర్బంధకుడు తన ప్రాతినిధ్యాన్ని సమర్పించేటప్పుడు , అతని లేదా ఆమె నిర్బంధానికి కారణాలు అనే దానిపై స్పష్టత లేదు . అటువంటి పరిస్థితిలో , భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 22 (5) కింద ఉపశమనం మరియు వినతి పత్రం సమర్పించడానికి అనుమతించే సంబంధిత చట్టపరమైన నిబంధనలు విఫలమయ్యాయి , ఎందుకంటే తెలియని ముప్పు నుండి ఏ వ్యక్తి కూడా తనను తాను రక్షించుకోలేడు.

40. **హరికిసన్ వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర మరియు ఇతరులు** విషయంలో, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 22(5) కింద పొందుపరిచిన సూత్రాల ప్రకారం ముందస్తు నిర్బంధం కేసుల్లో నిర్బంధానికి గల కారణాలను , నిర్బంధానికి సంబంధించిన ఆధారాలను అప్పీలుదారు కు వివరించాలని, దానికి మద్దతుగా, నిర్బంధుడుకి అర్థమయ్యే భాషలో మెటీరియల్ను అందించాలని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. పేర్కొన్న తీర్పు యొక్క సంబంధిత పేరా ఇక్కడ పునరుత్పత్తి చేయబడుతోంది:

> “"... అప్పీలుదారునికి ఇచ్చిన ఉత్తర్వుకు మద్దతుగా ఉన్న ఆధారాలు పద్నాలుగు పేజీలుగా ఉన్నాయి మరియు పదమూడు సంవత్సరాల కాలంలో అతని కార్యకలాపాలను ప్రస్తావించాయి , అంతేకాకుండా అతనికి మరియు అతని సహచరులుగా ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న ఇతర వ్యక్తులకు సంబంధించి పెద్ద సంఖ్యలో కోర్టు ప్రక్రియను ప్రస్తావించాయి. అప్పీలుదారుకు అర్థమైన లిపిలో , భాషలో అనువాదాన్ని అందించకుండా , అతనికి వ్యతిరేకంగా చేసిన సంక్లిష్టమైన క్రమాన్ని

మౌఖికంగా వివరించడం , మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఆ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ప్రాతినిధ్యం వహించే అవకాశాన్ని కల్పించే హక్కును నిరాకరించడమే అవుతుంది...”

41. సహ– నిర్బంధంలో ఉన్న ఒక మిస్టర్ నీరజ్ వర్ష్నేకి ఇప్పటికే ఉపశమనం లభించిందని మరియు అతనికి అందించిన చట్టవిరుద్ధమైన చైనీస్ పత్రాల కారణంగా అతని నిర్బంధ ఉత్తర్వును హైకోర్టు రద్దు చేసిందని మా దృష్టికి తీసుకురాబడింది. ప్రస్తుత నిర్బంధానికి సంబంధించినంతవరకు , ఇక్కడ అప్పీలుదారు యొక్క పరిస్థితులు , ప్రస్తుత నిర్బంధానికి సంబంధించినంత వరకు , నిర్బంధ ఉత్తర్వు రద్దు చేయబడిన సహ–నిర్బంధిత కేసుతో సమానంగా ఉందని గమనించడం ముఖ్యం.

42. పునరావృతం కోసం , ముందస్తు నిర్బంధం విషయంలో భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21, ఆర్టికల్ 22(5) సూత్రాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని ప్రతి విధానపరమైన అవకతవకలను న్యాయస్థానానికి అనుకూలంగా మలచుకోవాలని పదేపదే చెప్పక తప్పదు. ప్రస్తుత కేసులో , ఇక్కడ అప్పీలుదారునికి విదేశీ భాషలో అర్థం కాని పత్రాలను అందించారు. ఇక్కడ అప్పీలుదారుని అదుపులోకి తీసుకోవడానికి అధికారులు ఆధారపడిన పత్రాలే అని కూడా గమనించడం ముఖ్యం.

43. అంతేకాక, సమానత్వ సూత్రం ఈ కేసులో ఖచ్చితంగా వర్తిస్తుంది , ఎందుకంటే ఇలాంటి పరిస్థితులతో ఉన్న మరొక సహ–నిర్బంధానికి ఇప్పటికే అతనిపై నిర్బంధ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయడానికి ఉపశమనం పొందాడు. **జియాన్ చంద్ v. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇంకొకరు** విషయంలో, ఈ కోర్టు నిర్బంధ ఉత్తర్వును రద్దు చేస్తూ నిర్ణయం తీసుకునేటప్పుడు , ఇదే విధమైన సహ–నిర్బంధానికి ఇప్పటికే నిర్బంధ ఉత్తర్వు రద్దు యొక్క ఉపశమనం పొందిన సందర్భాల్లో, సమానత్వ సూత్రం తప్పనిసరిగా వర్తింపజేయాలని , అదే విధమైన ఉపశమనాన్ని ఇతర నిర్బంధితులకు వర్తింపజేయాలని స్పష్టంగా పేర్కొంది. పైన పేర్కొన్న చర్చ దృష్ట్యా , మేము ఇష్యూ IIIని అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా ఉంచుతాము.

ముగింపు

44. పైన పేర్కొన్నట్లుగా , భారతదేశంలో నిరోధక నిర్బంధ చట్టాలు ఒక వలసవాద వారసత్వం , అందువలన, రాజ్యానికి నిరంకుశ అధికారాన్ని అందించే సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉన్న అత్యంత శక్తివంతమైన చట్టాలు. అటువంటి పరిస్థితిలో, ప్రభుత్వానికి అపరిమితమైన విచక్షణాధికారం ఉండే అవకాశం ఉన్న ఇటువంటి పరిస్థితులలో, ఈ న్యాయస్థానం అటువంటి చట్టాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే కేసులను అత్యంత జాగ్రత్తగా మరియు బాధాకరమైన వివరాలతో విశ్లేషించి , ప్రభుత్వ అధికారానికి తనిఖీలు మరియు సమతుల్యతలు ఉన్నాయని నిర్ధారించాలి. ముందస్తు నిర్బంధం విషయంలో ప్రభుత్వం ప్రతి విధానపరమైన కఠినతను పూర్తిగా పాటించాలి , ప్రక్రియలోని ప్రతి లోపం నిర్బంధ కేసుకు ప్రయోజనం చేకూర్చాలి. ముందస్తు నిర్బంధ పరిస్థితులలో , వ్యక్తిగత మరియు పౌర స్వేచ్ఛల రక్షణ అయిన రాజ్యాంగం అత్యంత ప్రాముఖ్యత ఇచ్చిన కర్తవ్యాన్ని న్యాయస్థానాలు కలిగి ఉంటాయి. పౌరహక్కులను పరిరక్షించే ఈ చర్య వ్యక్తిగతంగా , సమాజంలో వ్యక్తుల హక్కులను పరిరక్షించడమే కాదు, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ నిరంకుశ అధికారానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన వరుస పోరాటాల ఫలితమైన మన రాజ్యాంగ విలువలను పరిరక్షించే చర్య కూడా.

45. పైన పేర్కొన్న చర్చల దృష్ట్యా , నిర్బంధ కాలం ముగిసిందనే కారణంతో అప్పీలుదారుని ఇప్పటికే విడుదల చేయబడినప్పటికీ, చట్టం యొక్క పాయింట్ పై స్పష్టత కోసం , ఆక్షేపిత నిర్బంధ ఉత్తర్వును కొట్టివేయడానికి బాధ్యత వహిస్తుందని మేము భావిస్తున్నాము మరియు ప్రస్తుత అప్పీలు తదనుగుణంగా అనుమతించబడుతుంది.

(కృష్ణ మురారి, న్యాయమూర్తి)

(వి. రామసుబ్రమణియన్, న్యాయమూర్తి)

న్యూఢిల్లీ;
ఏప్రిల్ 10, 2023